

РЕШЕНИЕ

№ 293

гр. София, 27.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Дора Д. Михайлова

Членове: Росина Н. Дончева
Георги Ст. Мулешков

при участието на секретаря Цветанка П. Младенова Павлова
като разгледа докладваното от Росина Н. Дончева Въззивно гражданско дело
№ 20221800500899 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от Гражданския
процесуален кодекс.

С решение № 119/10.05.2022 г., постановено по гр.д. № 542/2020
г. по описа на РС–Костинброд, А. Н. Б. с ЕГН *****,
представляван от законния си представител В. И. С., ЕГН *****,
от гр. С. е осъден да отстрани притежавания от него лек автомобил
„С. К.“, рег. № ..... от имота на ищцата Г. Р. Т., находящ се в
землището на с. Д., община К., съставляващ имот № ....., от кв. ..., както
и да заплати на ищцата разносните направени от нея, свързани със
запазването на процесния автомобил, за периода от месец декември
2017 г. до момента на предявяване на иска - 14.08.2021 г. в размер на
660.00 / шестстотин и шестдесет / лева, като е отхвърлен иска за
разликата над 660.00 лева до пълния предявен размер от 754.60
/седемстотин петдесет и четири лева и шестдесет стотинки/ лева, като
недоказан. А. Н. Б., представляван от законния си представител В. И.
С. е осъден да заплати на Г. Р. Т., на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК,
съдебни разноси в общ размер от 750.00 / седемстотин и петдесет /

лева, от които 50.00 – държавна такса, 300.00 лева - възнаграждение за вещо лице и 400.00 лева - адвокатско възнаграждение.

Срещу постановеното решение е депозирана въззивна жалба от А. Н. Б., представляван от законния си представител В. И. С., чрез пълномощника си адв. Д. К. в частта, в която е уважен иска с правно основание чл. 109 от ЗС и в частта, в която е уважен иска с правно основание чл. 59 ЗЗД.

Излага, че решението по негаторния иск е неправилно, постановено при необсъждане и неправилна преценка и анализ на събраните по делото доказателства, поради което моли да бъде отменено в тази част. Жалбоподателят излага, че решението в частта, в която е уважен иска по чл. 59 ЗЗД е недопустимо. Излага подробни съображения, че повредата на катастрофирания процесен автомобил, в резултат на която е възникнала необходимостта от съхранението му в съсобствения на ищеца имот, както и необходимостта от полагане на допълнителни грижи от страна на ищеца за опазването му, е в резултат от действията на самия ищец. Ищецът доброволно и противоправно е предоставил ключовете и управлението на процесния чужд автомобил на третото лице, причинило катастрофата. Излага, че липсва бездействие на ответника, тъй като само ищцата е разполагала с ключовете и документите на този автомобил. По отношение на уважената част от иска по чл. 59 ЗЗД излага, че решението е недопустимо, постановено при ненадлежно упражнено право на иск. Ищцата не била изложила обстоятелствата, на които основава иска си, нито представила доказателства за сторени разноски, което водело до неопределеност на петитума на исковата молба. По същество моли решението в обжалваните части да бъде отменено и предявените искове отхвърлени.

В срока за отговор е подаден такъв от Г. Р. Т., чрез адв. И. Л., с който оспорва въззивната жалба. Излага, че процесният автомобил се намирал в недвижимия имот на ищцата вследствие на бездействието на ответника А. Н. Б., който бил приел по опис наследството на наследодателя си Н. Б., част от което е и процесния лек автомобил. Излага, че автомобила се намирал на отговорно пазене в имота на ищцата по молба на майката на Н. Б.. Излага, че по делото е предявен

негативен иск, по който се претендирали и причинените вреди, вследствие на нарушеното право на собственост на ищцата. По същество моли обжалваното решение да бъде потвърдено. Претендира разноски.

Подадената въззивна жалба е постъпила в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване съгласно чл. 258, ал. 1 от ГПК, от лице, легитимирано да обжалва постановеното от Районен съд - Костинброд решение, поради което същата е процесуално допустима.

Софийският окръжен съд, за да се произнесе по основателността ѝ, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното:

РС-Костинброд е сезиран с искова молба от Г. Р. Т., чрез адв. Л. - САК против А. Н. Б., ЕГН *****, представляван от законния си представител В. И. С. от гр. С., с която е предявен иск, с правно основание чл. 109 от ЗС, с която ищецът моли ответникът да бъде осъден да отстрани притежавания от него лек автомобил „С. К.“, рег. № ..... от имота на ищцата Г. Р. Т., находящ се в землището на с. Д., община К., съставляващ имот № ....., от кв. ... В исковата молба е направено искане ищецът да бъде осъден да заплати и всички разноски, свързани със запазването на посочения лек автомобил.

От приложения като доказателство Нотариален акт № .., том .., рег. № ....., дело № .../.... г. на нотариус с район на действие РС-Костинброд е видно, че „С.“ ЕООД, ЕИК: ....., е продало на Р. В. Т., ЕГН ***** недвижим имот, находящ се в землището на с. Д., с площ 856 кв. м., съставляващ имот № .... до кв. ...

От приложеното удостоверение за наследници изх. № .. .. - ...../..... г. се установява, че Р. В. Т. е починал на 15.04.2019 г. и е оставил наследници: С. Х. - М. - Т. /съпруга/ и Г. Р. Т. /дъщеря/.

От представеното удостоверение за данъчна оценка изх. № ...../..... г. се установява, че ищцата е собственик на 1/4 от описания по - горе недвижими имот.

Видно от свидетелство за регистрация, лек автомобил С. К. с рег. №..... е регистриран в КАТ на името на Н. К. Б.. От удостоверение от СДВР, отдел „Пътна полиция“ се установява, че

процесният автомобил е регистриран на Н. К. Б. и към 26.06.2020 г. е в движение, като има данни за настъпило ПТП на 18.12.2017 г., за което е представен протокол за ПТП № ..... От протокола е видно, че по време на ПТП автомобилът е бил управляван от С. Х. М. – Т..

От справка от НБД „Население“ се установява, че Н. К. Б. е починал на 30.11.2017 г. и е оставил наследник А. Н. Б. /син/ с ЕГН: *****.

От решение № 103083/25.04.2019 г., постановено по гр.д. № 20375/2019 г. по описа на СРС, 86 състав е видно, че е допуснато, на основание чл. 61, ал. 1 от ЗН, приемане по опис на наследството, останало от Н. К. Б., починал на 30.11.2017 г., от наследника му А. Н. Б., между които права е и процесния лек автомобил с рег. № .....

Представено е постановление от 26.03.2018 г. на прокурор при СРП, с което е отказано да се образува наказателно производство по пр.пр. № 12402/2018 г. по описа на СРС. От мотивите на постановлението става ясно, че ищцата Г. Т. е живяла с Н. Б. на семейни начала, по време на което закупили процесния автомобил. Автомобилът претърпял две ПТП, не е в движение и се намира в нейно дворно място.

Поради липса на каквито и да било документи относно предаването и приемането на автомобила, нито документи за направени финансови разходи за запазване на автомобила, вещото лице по допусната автотехническа експертиза е приело произволни стойности за: пропуснати ползи за посадъчни зеленчукови култури – 10 кв.м.; използване на ел. енергия за ел. лампа; използване на електроенергия за зареждане на акумулатор; закупуване на бензин; пътуване с градски транспорт от ж.к. „М.“ до с. Д. всяка седмица по два пъти, без празнични дни; физическо усилие за преместване на автомобила в двора; паркинг с поддържане, опазване и съхранение като е определило сума от 20 лева месечно. Дадено е заключение, че за периода от м. декември 2017 г. до м. август 2020 г. са изминали 33 месеца по 20.00 лева месечно, което е сума в размер на 660.00 / шестстотин и шестдесет / лева.

От показанията на разпитаната по делото свидетелка Т. К. Б. се установява, че в имота на ищцата в с. Д. от 2017 г. се съхранява лек

автомобил „С. К.“, рег. № ....., който е бил собственост на Н.. След като брат й починал, майка й помолила Г. автомобила да бъде закаран в с. Д..

От разпита на свидетеля И. С. С. се установява, че в имота на ищцата от 2017 г. се намирал автомобил „С. К.“ с рег. №..... След като Н. починал, автомобилът се съхранявал от Г..

При така установените факти от значение за спора, съдът приема от правна страна следното:

С негаторният иск по чл.109 от ЗС се предоставя правна защита на собственика срещу всяко пряко или косвено неоснователно въздействие на трети лица над обекта на правото на собственост, което ограничава, смущава или пречи за пълноценно ползване на вещта. Искът е осъдителен и с провеждането му се цели да се премахнат последиците от неправомерни действия по отношение на обекта на собствеността или да се преустановят тези действия. Иначе казано с този иск е предвидена възможността собственикът да иска прекратяване на всяко неоснователно действие, което му пречи да упражнява своето право на собственост в пълен обем. За да бъде уважен иска следва да са налице кумулативно две предпоставки: 1/ ищецът да е собственик на вещта, за която твърди, че е засегната от неоснователното действие на ответника и 2/ ответникът да е извършил неоснователни действия, с които да пречи на ищеца да упражнява своето право на собственост. Този иск е приложим срещу всяко противоправно посегателство или заплаха спрямо вещното право. В случая първата предпоставка е налице – ищцата Г. Р. Т. доказва, че е собственик по наследство на $\frac{1}{4}$ ид. част от недвижим имот, находящ се в землището на с. Д., с площ 856 кв. м., съставляващ имот № .... до кв. ...

От свидетелските показания се установява, че лек автомобил С. К. с рег. №..... се намира в имота на ищцата.

Спорният въпрос е какви действия е извършил ответника, които пречат на ищцата да упражнява своето право на собственост.

Видно от мотивите на постановление от 26.03.2018 г. на прокурор при СРП, по пр.пр. № 12402/2018 г., ищцата Г. Т. е живяла с Н. Б. на семейни начала. По време на съвместното си съжителство

закупили процесния автомобил. Автомобилът претърпял две ПТП, не е в движение и се намира в нейно дворно място.

Наследодателят на ответника е починал на 30.11.2017 г., а видно от протокол за ПТП № ..... от 18.12.2017 г., автомобилът е участвал в ПТП, по време на което е управляван от С. Х. М. – Т. /майка на ищцата/. Увреждането на автомобила е станало след смъртта на Н. Б., като причина за това не е било поведението на ответника. От приетата автотехническа експертиза се установява, че автомобилът не е в движение и може да се премести с кран, чрез изтегляне или избутване. Това състояние на автомобила не е предизвикано от ответника и ако автомобилът беше в движение нямаше да се налага такъв вид преместване, а щеше да стане на собствен ход.

Ответникът А. Н. Б. с поведението си по никакъв начин не е допринесъл за увреждането на автомобила, поради което съдът приема, че не са налице неоснователни действия от негова страна, с които да пречи на ищеца да упражнява своето права на собственост в пълен обем.

В т. 3 от Тълкувателно решение № 4/2015 г. на ОСГК на ВКС е възприето разрешението, че за уважаване на иска с правна квалификация чл.109 ЗС е необходимо ищецът да докаже, че неоснователното действие на ответника му пречи да упражнява своето право. Според него съдът, с оглед на твърденията на ищеца и събраните по делото доказателства, следва да извърши конкретна преценка относно това дали неоснователните действия или бездействия на ответника по негаторния иск създават за ищеца пречки за упражняване на правото му на собственост и дали тези пречки са по-големи от обикновените.

От всички събрани по делото доказателства, преценени в тяхната взаимна връзка не се установява, че на ищцата са създадени пречки от ответника да може да упражнява правото си на собственост и тези пречки са по-големи от обикновените. Пречките, които се твърдят са в резултат от нейното неправомерно поведение, поради което не може да черпи права от него. Неправомерното ѝ поведение се изразява в това, че е предоставила автомобила на майка си, в резултат на което е реализирано ПТП и настъпили щети по автомобила.

Изложените съображения обуславят извод за неоснователност на предявения иск, тъй като липсва втората предпоставка за уважаване на негаторния иск.

По иска с правно основание чл. 59 от ЗЗД

За да е основателен иска за неоснователното обогатяване по чл. 59 от ЗЗД ищецът следва да докаже, че ответникът се е обогатил за негова сметка, както и липсата на правно основание за обогатяването.

В исковата молба единственото твърдение, което е наведено е, че процесният автомобил не се заключва, което било свързано с извършване на разноси за запазването му. По делото липсват представени доказателства за извършване на каквито й да било разноси от ищцата. Приетата автотехническа експертиза в тази част не се кредитира от настоящия състав, тъй като направените изчисления от вещото лице са напълно произволни и голословни, извършени на базата на съобщеното на вещото лице от ищцата и нейната майка в деня на огледа -19.03.2022 г. Ето защо, не са налице предпоставките за уважаване на предявеният иск, поради което следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Поради несъвпадане на изводите на настоящата инстанция с тези на първоинстанционния съд, обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което се отхвърлят предявените иски изцяло.

По разноските

С оглед изхода на делото пред настоящата инстанция и направеното от жалбоподателя искане за разноси, ответника по жалбата следва да бъде осъден да му заплати разноси за първоинстанционното производство в размер на 500, 00 лева за адвокатско възнаграждение и 500, 00 лева за адвокатско възнаграждение за въззивното производство.

Водим от горното, Софийският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 119 от 10.05.2022 г. по гр. д. № 542/2020 г. на Костинбродския районен съд, **И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявените от Г. Р. Т. ЕГН ***** от гр. С., ж. к. „Л.”, З. ., бл. .., вх. „“, ет. ., ап. .. срещу А. Н. Б., ЕГН *****, представляван от законния си представител В. И. С., ЕГН ***** от гр. С., ж. к. „Н. .“, бл. ..., вх. „“, ет. ., ап. .., искове с правно основание чл. 109 от ЗС и чл. 59 ЗЗД, за осъждането му да отстрани притежавания от него лек автомобил „С. К.“, рег. № ..... от имота на ищцата Г. Р. Т., находящ се в землището на с. Д., община К., съставляващ имот № ...., от кв. .., както и да заплати на ищцата разносните направени от нея, свързани със запазването на процесния автомобил, за периода от месец декември 2017 г. до момента на предявяване на иска - 14.08.2021 г. в размер на 660.00 / шестстотин и шестдесет / лева, като неоснователни.

ОСЪЖДА Г. Р. Т., ЕГН ***** от гр. С., ж. к. „Л.”, З. ., бл. .., вх. „“, ет. ., ап. .. да заплати на А. Н. Б., ЕГН *****, представляван от законния си представител В. И. С., ЕГН ***** от гр. С., ж. к. „Н. .“, бл. ..., вх. „“, ет. ., ап. .. сумата от 1000,00 /хиляда/ лева, сторени разноси за адвокатски хонорар пред първата и въззивна инстанции.

Решението не е ожалвано и е влязло в законни сила в частта, в която е отхвърлен иска по чл. 59 ЗЗД за сумата над 660, 00 лева.

Решението подлежи на обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС на РБ с касационна жалба, в частта, в която е отхвърлен иска с правно основание чл. 109 от ЗС.

В останалата част решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____